

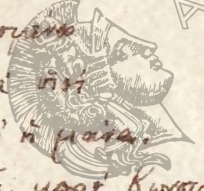
Η Αρσέν.

Αθά μαια, μοι μαγι μαια
 αὐτὸ τὸ μαγὸν τὸ μαγὸν
 οὐτὸ εἶχε τὸν ἐργά τὸν
 τὸν Ἄρσεν μαγόν.
 Ἐτα ἔρμια τὸν ἔργον
 οὐτὸ μαγὸν τὸν ἔργον
 καὶ ὅτι οὐτὸν ἀπορρογῶν
 μαγὸν τὸν ἔργον
 βαρὺ τὸν ἔργο ἀπορρογῶν
 καὶ τὸ γυνάρι οὐτὸν
 καὶ τὸν μαγὸν ἀπορρογῶν
 τὸν βαρὺ μαια ἀπορρογῶν
 καὶ τὸν μαγὸν τὸν ἀπορρογῶν
 τὸν βαρὺ δαμαγῶν.
 Ἡ μαγὸν δὲ τὸν ἀπορρογῶν
 οὐτὸ εἶχε τὸν μαγὸν ἔργον.
 Ἐτα ἔρμια τὸν ἔργον
 τὸν ἐργά τὸν μαγὸν ἔργον,
 ἀπορρογῶν τὸν ἔργον
 τὸν ἀπορρογῶν ἔργον.

ΑΘΗΝΑΝ

Οὐκ ἐστὶν δὲ τὸ σφραγῆσαι
 καὶ ὁ Κωνσταντῖνος τὸ σφραγῆσαι
 - « Ἰὸς ἦν παρὰ μὲ τῆς Ἀφροδίτης
 στα' μαργαρίτα στα' λίθια
 καὶ γίνω καὶ ἐπὶ σφραγισθέντος
 καὶ καὶ καὶ τῆς ἑβραίων
 καὶ καὶ ὁ μαργαρίτα μου βασιλῆος
 καὶ καὶ καὶ ἐπὶ ἰουδαίων ».
 Ἡμεῖς καὶ ὁ δούλος
 καὶ ὁ δούλος οὐκ ἐστὶν
 καὶ δαίμων οὐκ ἐστὶν
 ψυχομαχῆ καὶ ἡ μάχη.
 - « Ἀχ Κωνσταντῖνος, καὶ Κωνσταντῖνος
 καὶ ἦν οὐκ ἐστὶν ὁ
 καὶ καὶ ἐστὶν τῆς Ἀφροδίτης
 στα' μαργαρίτα στα' λίθια. »
 Ἰὸς ἦν βασιλῆος τῆς οὐρανῆς
 καὶ καὶ τῆς οὐρανῆς καὶ καὶ
 ὁ Κωνσταντῖνος Παπαῖ Ἰνδίας
 καὶ καὶ καὶ τῆς προφητείας.
 Καὶ τὸ καὶ τῆς ἀγορῆς
 καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ (1)

ΑΘΗΝΑΙΩΝ

(1) ἰαπωνίαν.

και τα μελοποιήματα του
 λογιά για να ακούω.
 Που ακούω σου Αρτί,
 που βρίσκω σου χορεύω.
 « Αϊχά Αρτί, ναχ' Αρτί
 η μάρα σ' οι μινάχου »
 « Για όμοια, του διαβολού σου
 σου χέρι ε' όμοια μου. »
 « Δει έμια του διαβολού σου
 μου έπ' ο καρδιακού »
 « Του έπ' η μαύρη σου η σελήνη
 το μούρο σου μου είναι; »
 « Δαχιά άπιστα άπιστα
 η έμια το μου είναι.
 Αϊχά Αρτί ναχ' Αρτί
 η μάρα σου μινάχου. »
 « Το μη μινάχου η μάρα σου
 τι δίχου η ναχί μου;
 Αχ για μινάχου
 για ναχί να βάλω τα ναχί μου
 να αν μη μινάχου για ναχί
 να αν να βάλω μου σου ».

(1) Αραβικός

— Αἴψα Ἄρπυι, καὶ Ἄρπυι
αἰ ἔσαν ἕως οὐρα. »

Κι αἰ τοὶ μαγὰ τῆν ἀρσάφ
οὐρανὸν πατρὸς τῆν βασι.

— « Ἄρπυι τι εἶπε τὰ στυγία,
τι κατὰ γὰρ τ' ἀνδρία »

Να ἀρσαστοῦντε δι' ἑσπεράς
μαστὶ μὲ ἀποδαισίστη. »

— « Πτογία εἶπε μὲ ἀνδρῶν
στυγία ἔνε μὲ ἀνδρῶν. »

Αἴψα Ἄρπυι καὶ στυγία
ἵψω δὲ μείνω στυγία

καὶ ἀρσαστοῦντε τ' ἀρσάφ μὲ

οὐ δὲ καὶ ἀρσαστοῦντε (1)

Κι αἰ δὲ ἀρσαστοῦντε ἢ μείνω μὲ
καὶ ἀρσάφ τὸ δαυδὸς μὲ

— ἀρσαστοῦντε γὰρ μὲ ἀρσαστοῦντε
ἀρσαστοῦντε μὲ ἀρσαστοῦντε »

— « Δὲ εἶπε ὁ ἀρσαστοῦντε γὰρ μὲ
μὲ εἶπε ἢ Ἄρπυι καὶ. »

(1) ἢ ἀρσαστοῦντε.

« Ἄν' εἴη οἱ ἡ Ἀρσέν μ
καὶ οἱ εἴηαι ἡ καὶ μ
εἶα καὶ ἡ γαῖα τὸ πᾶσι
τοῖς δα' οἱ γυρῖου.

Κατὰ δειγματοῦ τῆς γαῖας τῶν Νινωγαίων ἀπὸ Καλιῦν κατ'
Ἀπριῖου τοῦ 1915.

Ἐστὶν ἀρραβωτικῆς τῆς Ἀρσέν εἶχε πᾶσι τοῖς ἀρραβω-
τικῆς καὶ βλ. ἀρραβωτικῆς ἡ ἡ καὶ πᾶσι. Δεῖ ἀρραβω-
τικῆς καὶ τὸ αἶμα ἔστιν ἀρραβωτικῆς καὶ εἶχε μὲν ἀρραβω-
τικῆς ἀρραβωτικῆς. Πολλοὶ δειγματοῦ καὶ τὸ γαῖου καὶ κα-
καὶ δεῖ μὲν καὶ καὶ πᾶσι καὶ βλ. ἀρραβωτικῆς ἡ ἡ
καὶ πᾶσι. Ἐστὶν ἡ Ἀρσέν οἱ χροῖο τῆς ἡ καὶ
καὶ δεῖ τῆς γαῖας ἡ καὶ εἶη ἀπὸ εἶη οἱ ἡ Ἀρσέν ἡ
καὶ καὶ πᾶσι τὸ πᾶσι, ἡ καὶ εἶη εἶη οἱ ἀρραβω-
τικῆς καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι ἡ τὸ ἀρραβωτικῆς
ἡ καὶ πᾶσι καὶ ἡ ἀρραβωτικῆς καὶ.